

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 192 (XXXVI) — Nr. 853

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 27 august 2024

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 201 din 9 aprilie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004	2–6
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
138. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, privind stabilirea modalității de gestionare de către polițiști a cazurilor privind actele de violență	7–14
2.494. — Ordin al ministrului transporturilor și infrastructurii pentru stabilirea categoriei de persoane prevăzute la punctul 11.1.2 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 al Comisiei din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației pentru care este necesară o verificare aprofundată a antecedentelor.....	15

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 201**

din 9 aprilie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Laura-Iuliana Scânteii	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioana Codruța Dărăngă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, excepție ridicată de Florin-Iulian Hrib în Dosarul nr. 3.702/2/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 9D/2021.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției de neconstituționalitate a depus la dosar concluzii scrise, prin care solicită admiterea acesteia, la care a anexat o serie de înscrisuri în susținerea excepției de neconstituționalitate.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care, în esență, pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. În acest sens, susține că art. 27 din Legea nr. 567/2004 nu limitează dreptul unei persoane de a alege în mod liber un loc de muncă, iar consecințele pe care trebuie să le suporte un grefier care decide să își aleagă alt loc de muncă sunt subsumate, mai degrabă, aspectelor patrimoniale pe care le implică o astfel de decizie. Însă aceste consecințe au fost acceptate de cel care a dorit să fie grefier încă de la momentul la care a fost admis la Școala Națională de Grefieri, iar restituirea sumelor are în vedere acele sume investite în vederea pregătirii profesionale, sume a căror acordare nu se mai justifică, de vreme ce beneficiarul lor renunță la această calitate într-un termen mai scurt decât cel considerat de legiuitor ca justificând efortul financiar al statului pentru acest obiectiv. De asemenea, consideră că nu sunt încălcate nici celelalte dispoziții constituționale invocate, deoarece textul de lege criticat stabilește reguli valabile pentru toți cei care au urmat Școala Națională de Grefieri, iar nu doar pentru o anumită categorie de persoane sau doar pentru o anumită persoană.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 25 noiembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 3.702/2/2019, **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția**

de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 27 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Florin-Iulian Hrib într-o cauză de contencios administrativ având ca obiect, în principal, soluționarea cererii de anulare a adresei Școlii Naționale de Grefieri prin care s-a instituit o sumă de bani cu titlu de debit imputat, constând în cheltuieli de școlarizare și indemnizația de cursant al Școlii Naționale de Grefieri, precum și, în secundar, anularea clauzei privind restituirea cheltuielilor de școlarizare și a indemnizației de cursant cuprinse în contractul de școlarizare.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, referitor la dispozițiile art. 27 din Legea nr. 567/2004, autorul acesteia susține, în esență, că textul de lege criticat este neconstituțional, deoarece: a) operează retroactiv, obligând grefierul să restituie sumele primite în trecut cu titlu de indemnizație de cursant al Școlii Naționale de Grefieri (denumită în continuare SNG), ceea ce nesocotește art. 15 alin. (2) din Constituție; b) amenda civilă instituită de textul criticat este mai oneroasă decât multe amenzi penale impuse pentru săvârșirea unor infracțiuni, ceea ce contravine art. 56 alin. (2) și (3) din Constituție. Astfel, amenda de aproximativ 8.000 de lei, care i-a fost impusă, nu este nici justă și nici proporțională cu situația excepțională în care a fost silit să-și dea demisia din cauza conduitei conducerii Curții de Apel Alba Iulia; c) pe lângă indemnizația de cursant, grefierul este obligat să returneze și așa-numitele cheltuieli de școlarizare efectuate cu formarea sa, acestea nefiind cuantificate exact la momentul absolvirii SNG. De asemenea, nu este prevăzut în contractul de școlarizare ce înseamnă aceste cheltuieli (de pildă, multiplicarea cursurilor/altor materiale tipărite), aspect ce contravine dispozițiilor art. 32 alin. (4) din Constituție, potrivit căruia învățământul de stat este gratuit; d) Consiliul Superior al Magistraturii (prin Comisia nr. 2) a considerat la 14 iunie 2016 că „în perioada formării, cursanții beneficiază de o bursă plătită din bugetul de stat, având natura și regimul juridic al unui drept salarial, astfel că funcția de auditor are caracterul unei funcții publice”. Or, bursa e similară unui drept salarial, iar auditorul de justiție ori, *mutatis mutandis*, cursantul SNG îndeplinește „ceva ce aduce a funcție publică”. În aceste condiții, nu există rațiune pentru a înapoia banii în cazul neabsolvirii SNG ori al eliberării din funcție înainte de 5 ani lucrați în cadrul instituțiilor autorității judecătorești. Niciun salariat nu returnează salariile obținute legal în timpul serviciului și nici măcar studenții exmatriculați nu au obligația să returneze bursa primită; e) demisia constituie, de regulă, un act de onoare, nicicum o contravenție sau, mai rău, o infracțiune amendabilă cu sume uriașe de bani. Simpla pierdere a locului de muncă reprezintă, în sine, o măsură drastică, urmată de multe ori de lipsa veniturilor, astfel că o amendă atât de mare contravine art. 47 alin. (1) și art. 135 alin. (2) lit. f) din Constituție.

6. Astfel, se susține că obligația de a rămâne 5 ani în sistem după absolvire, instituită de art. 27 alin. (1) din Legea nr. 567/2004, este neconstituțională și inechitabilă, din aceleași motive enumerate mai sus (deoarece nerespectarea acestei obligații activează automat obligația de restituire a bursei și a cheltuielilor de școlarizare), plus din încă două motive, și anume: împiedică libera circulație a forței de muncă și limitează dreptul de opțiune al individului, contravenind astfel prevederilor art. 41 alin. (1) și art. 42 alin. (1) din Constituție.

7. Mai arată că perioada petrecută la SNG constituie vechime în muncă, iar indemnizația primită de cursanți are natura și regimul juridic al unui drept salarial, în quantum egal cu salariul de bază brut pentru funcția de grefier debutant, conform art. 25 și 26 din Legea nr. 567/2004. Or, amendarea grefierului pentru eliberarea din funcție înainte de expirarea perioadei de 5 ani echivalează atât cu o negare a dreptului la salariu și a securității salariaților, cât și cu o confiscare a contribuțiilor sociale plătite, conform art. 25 din Legea nr. 567/2004, în timpul școlarizării în SNG, ceea ce reprezintă o încălcare a dispozițiilor art. 41 alin. (2), ale art. 44 alin. (1)—(4) și ale art. 136 alin. (5) din Constituție.

8. De asemenea, obligarea la plata unei amenzi uriașe, corespunzătoare vechimii în muncă realizate în perioada școlarizării în SNG, nesocotește și prevederile art. 15 alin. (1) din Constituție, întrucât se refuză acordarea/păstrarea drepturilor obținute conform art. 25 și 26 din Legea nr. 567/2004.

9. Deoarece perioada de școlarizare în SNG „constituie vechime în muncă și vechime în specialitate”, iar atestatul acordat la absolvirea studiilor reprezintă dovada vechimii în muncă, rezultă că simpla înmânare a atestatului de absolvire a SNG conduce, practic, la obținerea vechimii în muncă și la vocația numirii în funcția de grefier, deci într-o funcție publică. Or, refuzul de a recunoaște toate drepturile ce decurg din această vechime în muncă și în specialitate reprezintă o golire de conținut/substanță a legii și o negare a însuși scopului respectivei prevederi, care ar lăsa fără efecte intenția legiuitorului de a asimila *ope legis* și integral perioada de școlarizare din cadrul SNG cu vechimea în muncă, iar acest refuz încalcă art. 1 alin. (3) și (5) și art. 53 alin. (1) din Constituție.

10. Totodată, obligarea la plata unei amenzi uriașe pentru demisia din funcția de grefier încalcă și art. 41 alin. (1) teza întâi și alin. (2) din Constituție, deoarece îngreșește dreptul absolvenților SNG la muncă și protecția socială a muncii. Autorul excepției subliniază că, în perioada frecventării cursurilor la SNG, a efectuat și stagiul de pregătire practică în cadrul Judecătoriei Sectorului 3 București, intrând inclusiv în diverse ședințe de judecată, civile și penale, ceea ce denotă că stagiul practic efectuat în timpul cursurilor la SNG este echivalent cu munca propriu-zisă de grefier. De asemenea, dispozițiile art. 21 din Legea nr. 567/2004 fac referire expresă la stagiul practic efectuat de cursanții SNG. Prin urmare, această amendă creează și o discriminare a absolvenților SNG față de grefierii debutanți, recrutați prin concursuri locale, care beneficiază automat de salariu și de toate beneficiile aferente vechimii în muncă și în specialitate (precum concediu de odihnă, decontarea chiriei, a transportului și a medicamentelor etc.), însă nu sunt obligați la restituirea salariilor și cheltuielilor de formare din primele 6 luni (perioada debutantă), discriminare ce contravine dispozițiilor art. 16 alin. (1)—(3) din Constituție.

11. Potrivit art. 135 alin. (2) lit. f) și art. 136 alin. (5) din Constituție, statul trebuie să asigure condiții necesare pentru creșterea calității vieții și pentru inviolabilitatea proprietății private. Așadar, munca și prețul acesteia, salariul, trebuie ocrotite indiferent de costuri sau de situația economică a țării. Or, confiscarea indemnizației de cursant (echivalentă salariului unui grefier debutant) este vădit disproporționată în raport cu scopul

acestei măsuri (sanționarea celui care nu a lucrat 5 ani în cadrul autorităților judecătorești) și nu este calificată ca o clauză penală sau amendă propriu-zisă.

12. Mai susține că unii foști grefieri — care nu mai exercită funcția de grefier, dar lucrează în cadrul autorităților din domeniul justiției — nu sunt obligați să restituie bursa și așa-zisele cheltuieli de școlarizare, astfel încât este evidentă discriminarea funcționarilor plătiți din fonduri publice, aspect de natură să nesocotească și prevederile art. 16 alin. (1) și ale art. 53 alin. (2) teza a doua din Constituție. În acest sens, chiar plenul Consiliului Superior al Magistraturii a decis în ședința din 3 martie 2015 următoarele: „dispozițiile art. 27 alin. (1) și (2) din Legea nr. 567/2004 trebuie interpretate în sensul că Institutul Național al Magistraturii reprezintă o instituție publică a autorității judecătorești, astfel că o fostă absolventă a Școlii Naționale de Grefieri care și-a dat demisia pentru a ocupa o funcție de personal de specialitate juridică, asimilat judecătorilor și procurorilor în cadrul Institutului Național al Magistraturii, nu trebuie să restituie cheltuielile de școlarizare, deoarece funcționează în continuare în cadrul autorităților judecătorești.” Autorul excepției arată că a solicitat transferul la 4 unități diferite de parchet, însă toate cererile i-au fost respinse tacit sau explicit și se pune întrebarea ce ar face SNG dacă s-ar angaja din nou ca grefier sau consilier în cadrul altor autorități judecătorești în decurs de 5 ani de la absolvirea SNG și dacă i-ar recalcula „amenda” și i-ar restitui indemnizațiile confiscate.

13. Totodată, arată că dispozițiile art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 52 alin. (1) și ale art. 126 alin. (6) din Constituție sunt încălcate prin simplul fapt că SNG emite niște adrese cu titlu executoriu, fără a preciza în cuprinsul acestora posibilitatea contestării lor și instanța competentă să exercite un control de legalitate asupra acestora. Mai mult, dispozițiile art. 27 din Legea nr. 567/2004 devin neconstituționale dacă se interpretează în sensul că nu permit accesul liber la justiție, dreptul la anularea actului vătămător emis de o autoritate publică și la repararea pagubei, precum și controlul judecătoresc al actelor administrative emise de SNG, astfel cum a interpretat SNG prin Adresa nr. 3.373/R din 29 mai 2019, ca răspuns la plângerea prealabilă. Mai exact, pârâta SNG pretinde că adresa sa, deși instituie o creanță certă, lichidă și exigibilă în sarcina autorului excepției, nu reprezintă „un act administrativ în sensul art. 2 lit. c) din Legea nr. 554/2004, ea neputând produce alte efecte decât informarea dumneavoastră cu referire la debitul pe care îl datorati Școlii”. Cu alte cuvinte, autorul excepției susține că nu are dreptul corelativ de a ataca în justiție acel act administrativ, ceea ce contravine dispozițiilor art. 21 alin. (1)—(3), ale art. 52 alin. (1) și ale art. 126 alin. (6) din Constituție.

14. Referitor la dispozițiile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, autorul excepției arată că acestea contravin prevederilor art. 16 alin. (1), ale art. 21 alin. (3), ale art. 124 alin. (2) și ale art. 147 alin. (4) din Constituție, în cazul în care se interpretează în sensul că nu permit reclamantului să sesizeze altă instanță decât cea de domiciliu când unul dintre pârâți este judecător (chiar și detașat de) la curtea de apel aferentă domiciliului său ori când reclamantul este în litigiu cu respectiva curte de apel și cu președintele acesteia, chiar și în alt dosar, întrucât se îngreșește nejustificat dreptul la un proces echitabil al reclamantului, pus în imposibilitate de a-și manifesta dreptul de opțiune reglementat de art. 11, 116 și de 127 din Codul de procedură civilă, în condiții de egalitate cu alți cetățeni care se judecă în litigii civile cu magistrați.

15. În plus, dispozițiile constituționale invocate sunt încălcate și prin simplul fapt că justițiabilii din provincie sunt discriminați față de cei din capitală unde se află sediul autorităților și instituțiilor centrale, deoarece cetățenii din ultima categorie au posibilitatea să sesizeze direct instanțele de la sediul autorităților și instituțiilor pârâte, care sunt aceleași cu instanțele competente

în contencios administrativ de la domiciliul reclamantilor, și anume Tribunalul București și Curtea de Apel București.

16. În final, arată că art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004 nesocotește flagrant dispozițiile art. 116 din Codul de procedură civilă, lipsindu-le de efectivitate, deoarece aproape toate litigiile de contencios administrativ care implică autoritățile și instituțiile publice centrale cad sub incidența Legii nr. 554/2004, care interzice astfel cetățenilor dreptul de opțiune între mai multe instanțe competente, iar această restrângere operată prin Legea nr. 212/2018 contravine prevederilor art. 53 din Constituție, deoarece aduce atingere chiar dreptului reglementat de art. 116 din Codul de procedură civilă, măsura nefiind necesară într-o societate democratică.

17. **Curtea de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal** apreciază că dispozițiile criticate din Legea nr. 567/2004 sunt constituționale, deoarece prevăd o modalitate de recuperare a cheltuielilor de școlarizare efectuate cu formarea grefierilor, absolvenți ai SNG, în cazul unei conduite culpabile a acestora care ar atrage eliberarea din funcție.

18. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

19. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au transmis punctele de vedere solicitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile și actele depuse la dosar de autorul excepției de neconstituționalitate, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

20. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

21. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum este menționat în încheierea de sesizare a Curții Constituționale, îl constituie dispozițiile art. 27 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1197 din 14 decembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare, care au următorul cuprins: „(1) *Absolvenții Școlii Naționale de Grefieri au obligația de a rămâne 5 ani în cadrul instituțiilor autorității judecătorești.*

(2) *În cazul în care un absolvent al Școlii Naționale de Grefieri este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 5 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, acesta este obligat să restituie indemnizația de cursant și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului prevăzut la alin. (1).”*

22. Analizând actele dosarului și notele scrise depuse la dosar de către autorul excepției de neconstituționalitate, Curtea observă că acesta a invocat — prin cererea depusă la data de 11 martie 2020 la dosarul instanței de judecată și intitulată „Precizări” — și excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1154 din 7 decembrie 2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 212/2018 pentru modificarea și completarea Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004 și a altor acte normative, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 658 din 30 iulie 2018, având următorul conținut: „*Reclamantul*

persoană fizică sau juridică de drept privat se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul său. Reclamantul autoritate publică, instituție publică sau asimilată acestora se adresează exclusiv instanței de la domiciliul sau sediul pârâtului.”

23. Cu privire la obiectul excepției de neconstituționalitate, Curtea reține că, în jurisprudența sa, a statuat că, în cazul în care instanța de judecată sesizează Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a anumitor dispoziții din legi sau ordonanțe fără a se pronunța asupra altora, instanța de contencios constituțional va analiza excepția de neconstituționalitate astfel cum aceasta a fost ridicată de autorul său. Doar în ipoteza în care instanța judecătorească, prin dispozitivul hotărârii, consideră excepția referitoare la una sau unele dintre dispozițiile legale criticate ca fiind inadmisibilă, contrară prevederilor art. 29 alin. (1), (2) sau (3) din Legea nr. 47/1992, și respinge cererea de sesizare cu această motivare, Curtea Constituțională nu se va pronunța cu privire la această excepție (a se vedea, în același sens, Decizia nr. 1.227 din 20 septembrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 17 din 10 ianuarie 2012, Decizia nr. 122 din 6 martie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 27 mai 2014, sau Decizia nr. 744 din 3 noiembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 84 din 4 februarie 2016).

24. Prin urmare, Curtea constată că **obiect al excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 27 din Legea nr. 567/2004 și ale art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004.

25. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) privind statul de drept, art. 1 alin. (5) privind principiul respectării Constituției, a supremației sale și a legilor, art. 15 privind universalitatea, art. 16 alin. (1)—(3) privind egalitatea în fața legii, art. 21 alin. (1)—(3) privind accesul liber la justiție și dreptul la un proces echitabil, art. 32 alin. (1) și (4) privind dreptul la învățătură, art. 41 alin. (1) și (2) privind munca și protecția socială a muncii, art. 42 alin. (1) privind interzicerea muncii forțate, art. 44 alin. (1)—(4) privind dreptul de proprietate privată, art. 47 privind nivelul de trai, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică, art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, art. 56 alin. (2) și (3) privind contribuțiile financiare, art. 126 alin. (6) privind controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, art. 135 alin. (2) lit. f) privind obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții și art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private. De asemenea, se invocă încălcarea dispozițiilor art. 21 privind nediscriminarea din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, ale art. 14 privind interzicerea discriminării din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și ale art. 1 privind interzicerea generală a discriminării din Protocolul nr. 12 la această Convenție.

26. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține, referitor la dispozițiile art. 27 din Legea nr. 567/2004, că textul de lege criticat face parte din secțiunea a 2-a — *Formarea inițială a personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea* din capitolul III — *Școala Națională de Grefieri* al Legii nr. 567/2004 și stabilește obligația absolventului Școlii Naționale de Grefieri (SNG) de a rămâne 5 ani în cadrul instituțiilor autorității judecătorești, iar, în cazul în care este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 5 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, acesta este obligat să restituie indemnizația de cursant și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului de 5 ani.

27. Curtea observă că legiuitorul a instituit obligații similare pentru absolvenții Institutului Național al Magistraturii, prin dispozițiile art. 42 alin. (1) și (2) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1102 din 16 noiembrie 2022 (care instituie obligația absolvenților de a îndeplini timp de 10 ani funcția de judecător sau de procuror), și pentru absolvenții unei instituții de învățământ a Ministerului Administrației și Internelor, prin dispozițiile art. 70 din Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 440 din 24 iunie 2002 (care instituie obligația polițistului de a păstra raporturile de serviciu o perioadă de 10 ani).

28. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate raportată la art. 15 alin. (2) din Constituție, Curtea constată că dispozițiile criticate nu retroactivează, ci instituie sancțiunea restituirii indemnizației de cursant și a cheltuielilor de școlarizare în cazul nerespectării obligației instituite de lege, și anume obligația absolventului SNG de a rămâne 5 ani în cadrul instituțiilor autorității judecătorești. Restituirea indemnizației de cursant în aceste cazuri nu are semnificația încălcării principiului neretroactivității legii civile, potrivit căruia orice prevedere nouă poate fi aplicată numai de la data intrării sale în vigoare, ci reprezintă sancțiunea pentru nerespectarea unei obligații legale. Or, potrivit art. 15 alin. (1) din Constituție, cetățenii beneficiază de drepturile și de libertățile consacrate prin Constituție și prin alte legi și au obligațiile prevăzute de acestea.

29. Referitor la critica de neconstituționalitate raportată la dispozițiile art. 16 din Constituție, Curtea constată că aceasta este neîntemeiată, deoarece absolvenții SNG, pe de o parte, sunt într-o situație juridică diferită față de grefierii debutanți sau de foștii grefieri care lucrează în cadrul autorităților din domeniul justiției, pe de altă parte. Curtea observă că norma criticată face parte dintr-o reglementare ce configurează un statut special, al grefierului, cu un regim juridic cuprinzând drepturi și obligații specifice, adresându-se categoriei profesionale determinate în cuprinsul legii. În contextul legii, normele speciale vizează pregătirea profesională a grefierului și, din această perspectivă, suportarea de către stat a sumelor pe care aceasta le presupune. Textul criticat prevede obligația absolventului SNG de a păstra raporturile de serviciu o perioadă de 5 ani, apreciată de legiuitor ca fiind corespunzătoare efortului financiar realizat. Așadar, din perspectiva rațiunii pentru care a fost instituită obligația prevăzută de textul de lege criticat, absolvenții SNG nu sunt în aceeași situație juridică cu grefierii debutanți (care nu au absolvit SNG) sau cu foștii grefieri care lucrează în cadrul autorităților din domeniul justiției.

30. Prin urmare, dispozițiile de lege criticate nu contravin principiului egalității în fața legii, consacrat prin art. 16 din Constituție, deoarece, așa cum a statuat Curtea Constituțională în mod constant în jurisprudența sa, acest principiu constituțional presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit, nu sunt diferite. De aceea, el nu exclude, ci, dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite. În consecință, un tratament diferit nu poate fi doar expresia aprecierii exclusive a legiuitorului, ci trebuie să se justifice rațional, în respectul principiului egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice (a se vedea Decizia Plenului Curții Constituționale nr. 1 din 8 februarie 1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 69 din 16 martie 1994).

31. În ceea ce privește susținerile referitoare la încălcarea dreptului la muncă, consacrat de art. 41 din Constituție, Curtea, pronunțându-se asupra dispozițiilor art. 70 din Legea nr. 360/2002, prin Decizia nr. 37 din 14 ianuarie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 150 din 8 martie 2010, sau Decizia nr. 896 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 167 din 4 martie 2016,

a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, reținând că textul de lege nu limitează dreptul unei persoane de a alege liber un loc de muncă. Consecințele pe care trebuie să le suporte un polițist care decide să își aleagă un alt loc de muncă pot fi mai degrabă circumscrise aspectelor patrimoniale pe care le implică o astfel de decizie. Aceste consecințe au fost acceptate, însă, de cel care a dorit să devină polițist, prin angajamentul încheiat în acest sens, așa cum reiese din cuprinsul art. 70 din Legea nr. 360/2002. În plus, Curtea a reținut că restituirea are în vedere acele sume investite în vederea pregătirii profesionale a polițistului, sume a căror acordare nu se mai justifică de vreme ce beneficiarul lor renunță la această calitate într-un termen mai scurt decât cel considerat de legiuitor ca justificând efortul financiar al statului pentru acest obiectiv.

32. Aceste considerente sunt aplicabile și în cauza de față, *mutatis mutandis*, cu privire la absolvenții SNG, astfel că susținerea autorului excepției de neconstituționalitate referitoare la încălcarea dreptului la muncă, consacrat de art. 41 din Constituție, este neîntemeiată.

33. Cât privește pretinsa încălcare a dispozițiilor constituționale ale art. 44 alin. (1)–(4) privind dreptul de proprietate privată și ale art. 136 alin. (5) privind inviolabilitatea proprietății private, Curtea reține că și această critică este neîntemeiată, deoarece restituirea de către absolventul SNG a cheltuielilor efectuate de stat (indemnizația de cursant și cheltuielile de școlarizare) este justificată de nerespectarea obligației legale de a rămâne 5 ani în cadrul instituțiilor autorității judecătorești. Totodată, textul criticat prevede că restituirea acestor sume se face proporțional cu perioada rămasă până la 5 ani.

34. Referitor la critica privind încălcarea dispozițiilor constituționale ale art. 21, ale art. 52 alin. (1) și ale art. 126 alin. (6), Curtea constată că acestea se referă la dreptul la un proces echitabil și la soluționarea cauzei de către o instanță independentă și imparțială și la dreptul la apărare. Or, textul criticat din Legea nr. 567/2004 instituie — fără a avea vreo legătură cu accesul la justiție — îndatorirea absolventului SNG de a rămâne 5 ani în cadrul instituțiilor autorității judecătorești, iar, în cazul în care este eliberat din funcție înainte de expirarea perioadei de 5 ani, din inițiativa sa ori din motive care îi sunt imputabile, obligația acestuia de a restitui indemnizația de cursant și cheltuielile de școlarizare efectuate cu formarea sa, proporțional cu timpul rămas până la împlinirea termenului de 5 ani. În realitate, referitor la această susținere, autorul excepției critică soluția instanței de judecată care nu a calificat adresa SNG prin care i s-a comunicat suma de plată (reprezentând restituirea indemnizației de cursant și cheltuielile de școlarizare) ca fiind un act administrativ în sensul Legii nr. 554/2004, ceea ce nu constituie o veritabilă critică de neconstituționalitate, ci o problemă de interpretare și aplicare a legii, care este de competența instanțelor judecătorești, iar nu a Curții Constituționale.

35. Cât privește invocarea dispozițiilor art. 53 din Legea fundamentală, Curtea reține că acestea nu au incidență în cauză, deoarece nu s-a constatat restrângerea exercițiului vreunui drept sau al vreunei libertăți fundamentale și, prin urmare, nu este incidentă ipoteza prevăzută de norma constituțională invocată.

36. În final, Curtea constată că celelalte dispoziții din Constituție invocate de autorul excepției nu au incidență în cauza de față care privește obligația absolvenților SNG de a rămâne în cadrul autorității judecătorești timp de 5 ani, deoarece art. 32 alin. (1) și (4) consacră dreptul la învățătură, care este asigurat prin învățământul general obligatoriu, art. 42 alin. (1) interzice munca forțată, art. 47 se referă la nivelul de trai, art. 56 alin. (2) și (3) vizează contribuțiile financiare, iar art. 135 alin. (2)

lit. f) instituie obligația statului de a asigura crearea condițiilor necesare pentru creșterea calității vieții.

37. Referitor la dispozițiile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, Curtea reține că, inițial, aceste norme procedurale prevedeau o competență teritorială alternativă de soluționare a cauzelor de contencios administrativ, și anume instanța de la domiciliul reclamantului sau instanța de la domiciliul pârâtului. Prin Legea nr. 212/2018, legiuitorul — în temeiul art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit căruia competența instanțelor judecătorești este prevăzută numai prin lege — a eliminat această competență alternativă și a instituit competența teritorială exclusivă a instanței de la domiciliul pârâtului de a soluționa cauzele de contencios administrativ.

38. Autorul excepției de neconstituționalitate critică, în esență, dispozițiile art. 10 alin. (3) din Legea nr. 554/2004, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 212/2018, „în cazul în care se interpretează în sensul că nu permit reclamantului să sesizeze altă instanță decât cea de domiciliu când unul dintre pârâți este judecător (chiar și detașat de) la curtea de apel aferentă domiciliului său ori când reclamantul este în litigiu cu respectiva curte de apel și cu președintele acesteia, chiar și în alt dosar, întrucât se îngrădește nejustificat dreptul la un proces echitabil al reclamantului, pus în imposibilitate de a-și manifesta dreptul de opțiune reglementat de art. 111, art. 116 și de art. 127 din Codul de procedură civilă, în condiții de egalitate cu alți cetățeni care se judecă în litigii civile cu magistrați”.

39. Pronunțându-se asupra constituționalității soluției legislative criticate, prin Decizia nr. 815 din 10 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 143 din data de 11 februarie 2021, Curtea Constituțională a constatat, la paragraful 14, că prevederile de lege criticate nu conțin privilegii sau discriminări în raport cu criteriile egalității în drepturi înscrise în art. 4 din Constituție, fiind aplicabile în mod egal tuturor destinatarilor normei juridice. Totodată, la paragraful 17, Curtea a reținut că, potrivit prevederilor art. 52 din Constituție, condițiile și limitele exercitării dreptului recunoscut persoanei vătămate

de o autoritate publică se stabilesc prin lege organică, iar art. 73 alin. (3) lit. k) din Constituție prevede ca lege organică legea contenciosului administrativ. În același timp, Curtea a reținut că dispozițiile art. 126 alin. (6) din Constituție garantează controlul judecătoresc al actelor administrative ale autorităților publice, pe calea contenciosului administrativ, iar, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilirea competenței instanțelor judecătorești și a procedurii de judecată este atributul exclusiv al legiuitorului. Astfel, soluția stabilită prin dispozițiile legale supuse controlului de constituționalitate se înscrie în marja de apreciere a legiuitorului, în stabilirea competenței instanțelor judecătorești în materia contenciosului administrativ, fără a impieta asupra modului de desfășurare a procesului, respectării principiilor și garanțiilor impuse de Legea nr. 554/2004 și fără a genera discriminări pe criterii arbitrare. În consecință, Curtea a constatat că prevederile art. 16 din Constituție nu sunt încălcate.

40. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

41. Referitor la criticile privind încălcarea dreptului la un proces echitabil, Curtea reține că acestea nu pot fi primite, deoarece autorul excepției are în vedere aspecte de fapt, particulare, ale litigiului în cadrul căruia a invocat excepția de neconstituționalitate, fiind nemulțumit de soluțiile instanțelor judecătorești pronunțate în acesta, fără a constitui veritabile critici de neconstituționalitate, ci aspecte privind aplicarea legii la cazul concret dedus soluționării instanțelor judecătorești.

42. Cât privește pretinsa neconcordanță a textului criticat din Legea nr. 554/2004 cu dispoziții din Codul de procedură civilă referitoare la posibilitatea alegerii instanțelor judecătorești, Curtea constată că și aceste susțineri vizează probleme de aplicare a legii la cazul concret dedus soluționării instanțelor judecătorești, iar nu probleme de constituționalitate a textului de lege criticat.

43. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Florin-Iulian Hrib în Dosarul nr. 3.702/2/2019 al Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și constată că dispozițiile art. 27 din Legea nr. 567/2004 privind statutul personalului auxiliar de specialitate al instanțelor judecătorești și al parchetelor de pe lângă acestea și al personalului care funcționează în cadrul Institutului Național de Expertize Criminalistice și ale art. 10 alin. (3) din Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Curții de Apel Alba Iulia — Secția de contencios administrativ și fiscal și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 9 aprilie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

privind stabilirea modalității de gestionare de către polițiști a cazurilor privind actele de violență

În temeiul art. 11 din Legea nr. 26/2024 privind ordinul de protecție și al art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul afacerilor interne, emite următorul ordin:

Art. 1. — Prezentul ordin reglementează modalitatea de gestionare de către polițiști a actelor de violență, stabilind următoarele:

a) procedura de intervenție a polițiștilor în cazurile privind actele de violență și de cooperare cu celelalte instituții cu atribuții în prevenirea și combaterea actelor de violență;

b) modelul formularului de evaluare a riscului iminent și metodologia de utilizare a acestuia;

c) procedura de emitere și modelul ordinului de protecție provizoriu;

d) procedura de punere în executare a ordinului de protecție provizoriu;

e) procedura de monitorizare a respectării măsurilor dispuse prin ordinele de protecție provizorii.

Art. 2. — Intervențiile polițiștilor la cazurile de violență se realizează ca urmare a sesizărilor:

a) prin Sistemul național unic pentru apeluri de urgență;

b) formulate în scris sau oral, direct ori telefonic la sediul unităților de poliție de către persoanele implicate în actele de violență, de către persoanele care au asistat la producerea actelor de violență sau de către orice altă persoană care a luat cunoștință de producerea actelor de violență;

c) din oficiu.

Art. 3. — Prevederile prezentului ordin se aplică:

a) în cazul sesizării potrivit art. 2 lit. a), de către polițiștii care realizează/gestionează intervenția;

b) în cazul sesizărilor potrivit art. 2 lit. b) și c), de către polițiștii care sunt sesizați direct sau se sesizează din oficiu, indiferent de structura din care fac parte.

Art. 4. — (1) Pe parcursul intervenției, polițiștii desfășoară, după caz, următoarele activități:

a) iau măsuri pentru separarea victimei de agresor și realizează orice alte demersuri necesare eliminării riscurilor imediate;

b) observă și adresează întrebări cu privire la starea fizică, emoțională și psihică a persoanelor implicate și, dacă se impune, solicită intervenția echipelor medicale;

c) aduc la cunoștință victimei sau, după caz, tutorei ori altui reprezentant legal al acesteia dreptul de a solicita un ordin de protecție provizoriu față de agresor și pun la dispoziția acestora formularul de cerere prevăzut în anexa nr. 1 la Legea nr. 26/2024 privind ordinul de protecție. În situația în care victima nu solicită ordinul de protecție provizoriu, i se aduce la cunoștință posibilitatea formulării unei cereri pentru emiterea unui ordin de protecție, astfel cum acesta este reglementat de dispozițiile legale, și i se pune la dispoziție formularul de cerere prevăzut în anexa nr. 2 la Legea nr. 26/2024;

d) informează atât victima, cât și agresorul cu privire la drepturile și obligațiile acestora, măsurile ce vor fi dispuse în urma evaluării situației de fapt, prin ordinul de protecție provizoriu;

e) sesizează structurile specializate ale Poliției Române sau ale altor instituții în situația în care, cu ocazia verificării sesizării, sunt constatate aspecte aflate în competența acestora;

f) procedează la obținerea de probe, potrivit art. 2 alin. (4) din Legea nr. 26/2024 sau prevederilor Legii nr. 135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, după caz.

(2) Polițiștii solicită sprijin din partea altor efective din dispozitivele de ordine și siguranță publică în situațiile în care, în funcție de evoluția stării conflictuale, nu se poate asigura desfășurarea în condiții de siguranță a procedurii de evaluare a riscului și de emitere a ordinului de protecție provizoriu.

(3) În cazul în care la eveniment intervine o patrulă formată exclusiv din alte structuri decât cele ale Poliției Române, membrii acesteia vor lua măsurile prevăzute la alin. (1) lit. a) și b) și vor solicita, prin dispecerat, prezența polițiștilor competenți să emită ordinul de protecție provizoriu potrivit prezentului ordin.

Art. 5. — (1) Cu ocazia intervenției, în vederea stabilirii existenței unui risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea persoanelor să fie pusă în pericol printr-un act de violență, polițiștii evaluează situația de fapt pe baza formularului de evaluare a riscului, dacă victima sau, după caz, tutorele ori reprezentantul legal formulează cerere scrisă pentru emiterea unui ordin de protecție provizoriu.

(2) Modelul formularului de evaluare a riscului este prevăzut în anexa nr. 1.

(3) Metodologia de utilizare a formularului de evaluare a riscului este prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 6. — (1) Concluziile rezultate în urma întocmirii formularului de evaluare a riscului sunt aduse la cunoștința victimei, care semnează de luare la cunoștință.

(2) În situația în care victima refuză să semneze, se menționează acest aspect în formularul de evaluare a riscului, la secțiunea dedicată semnăturii acesteia.

Art. 7. — (1) În situația în care concluziile rezultate în urma întocmirii formularului de evaluare a riscului indică existența unui risc iminent ca viața, integritatea fizică ori libertatea victimei să fie pusă în pericol, polițiștul care a întocmit formularul de evaluare a riscului emite ordinul de protecție provizoriu, al cărui model este prevăzut în anexa nr. 3.

(2) Ordinul de protecție provizoriu poate fi emis și în situația în care victima sau, după caz, tutorele ori alt reprezentant legal al acesteia, din cauza stării psihice sau fizice sau din alte motive, se află în imposibilitatea de a redacta cererea privind ordinul de protecție provizoriu sau se află în imposibilitatea obiectivă de a furniza informațiile necesare completării formularului de evaluare a riscului, pe baza evaluării criteriilor din cap. I al formularului de către polițist.

(3) În situația prevăzută la alin. (2), informațiile necesare completării cap. I al formularului sunt obținute pe baza probelor administrate potrivit art. 2 alin. (4) din Legea nr. 26/2024.

(4) Originalul ordinului de protecție provizoriu se înregistrează, după emiterea acestuia, în evidențele unității/subunității de poliție din care face parte polițistul care l-a emis.

Art. 8. — După emiterea ordinului de protecție provizoriu, în situația în care constată necesitatea acordării de servicii sociale, polițiștii solicită intervenția echipei mobile prevăzute la art. 5 alin. (4) din Legea nr. 26/2024, care îndeplinește atribuțiile stabilite de lege.

Art. 9. — Modelul procesului-verbal întocmit conform art. 7 alin. (4) din Legea nr. 26/2024 este prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 10. — (1) Cu ocazia evaluării gradului de risc premergătoare emiterii ordinului de protecție provizoriu, atât victimei, cât și agresorului li se solicită să dea câte o declarație, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 5, respectiv în anexa nr. 6.

(2) În cazul în care persoanele prevăzute la alin. (1) refuză sau nu pot să dea declarații, acest aspect se consemnează în procesul-verbal prevăzut la art. 9.

Art. 11. — (1) În situația în care a fost dispusă măsura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 26/2024, iar agresorul declară că nu are asigurată cazarea din altă sursă, polițistul care a emis ordinul de protecție provizoriu îl informează de îndată pe agresor cu privire la dreptul de a avea posibilitatea de a solicita găzduirea în cadrul centrelor rezidențiale pentru persoanele fără adăpost sau al adăposturilor de noapte.

(2) Dacă agresorul nu dorește să beneficieze de cazarea pusă la dispoziție potrivit alin. (1) și optează să locuiască la o altă persoană, polițistul care a emis ordinul de protecție provizoriu îi va solicita să dea o declarație privind adresa la care va locui și persoana care îi va asigura cazarea.

(3) Aspectele referitoare la îndeplinirea procedurilor prevăzute la alin. (1) și (2) se consemnează în procesul-verbal prevăzut la art. 9 sau în declarația prevăzută în anexa nr. 6, după caz.

(4) Cu ocazia evacuării temporare din locuință, agresorului i se oferă timpul strict necesar pentru ca acesta să își poată lua asupra sa documentele de identitate, bani, medicamentele sau alte bunuri personale de strictă necesitate.

Art. 12. — În situația în care a fost dispusă măsura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 26/2024, după evacuarea agresorului din locuință, polițistul procedează la reintegrarea victimei și, după caz, a copiilor acesteia în locuință.

Art. 13. — În situația în care a fost dispusă măsura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. c) din Legea nr. 26/2024 și agresorul este prezent la fața locului alături de victimă, polițistul îl îndrumă pe acesta să se depărteze la distanța minimă prevăzută în ordinul de protecție provizoriu, inclusiv prin conducerea acestuia, după caz, la distanța minimă prevăzută în ordinul de protecție provizoriu.

Art. 14. — Măsura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. d) din Legea nr. 26/2024 se execută potrivit Legii nr. 146/2021 privind monitorizarea electronică în cadrul unor proceduri judiciare și execuțional penale, cu modificările și completările ulterioare, și normelor emise în temeiul acesteia. Polițiștii nu dispun această măsură până la utilizarea Sistemului informatic de monitorizare electronică în scopul monitorizării electronice a acesteia.

Art. 15. — (1) În situația în care a fost dispusă măsura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. e) din Legea nr. 26/2024 și agresorul este prezent la fața locului, polițistul procedează la informarea acestuia cu privire la măsura dispusă, agresorul luând cunoștință de aceasta, prin semnătură pe ordinul de protecție provizoriu.

(2) În caz contrar, dacă agresorul nu se află de față la emiterii ordinului de protecție provizoriu sau părăsește locul emiterii acestuia înainte de a-i fi aduse la cunoștință măsurile dispuse, polițiștii contactează agresorul, pe care îl informează despre existența, conținutul ordinului de protecție provizoriu și obligațiile legale ce îi revin potrivit legii, aspecte ce se consemnează în procesul-verbal prevăzut în anexa nr. 4.

Art. 16. — (1) În situația în care a fost dispusă măsura prevăzută la art. 5 alin. (1) lit. f) din Legea nr. 26/2024, polițiștii procedează, conform art. 6 alin. (4) din Legea nr. 26/2024, la ridicarea armelor, componentelor esențiale și munițiilor deținute, a documentelor în care acestea sunt înscrise, precum și a autorizației/autorizațiilor de procurare a armelor emise pe numele agresorului, pe bază de proces-verbal, și iau măsurile necesare pentru predarea acestora către structura competentă de arme, explozivi și substanțe periculoase.

(2) În cazul în care armele, componentele esențiale și munițiile deținute, documentele în care acestea sunt înscrise, precum și autorizația/autorizațiile de procurare a armelor emise/ emise pe numele acestuia sunt deținute de agresor în alt loc decât cel în care a fost realizată intervenția, polițistul care a emis ordinul de protecție provizoriu informează, de îndată, structura de arme, explozivi și substanțe periculoase competentă despre măsura de protecție dispusă.

(3) Structura competentă de arme, explozivi și substanțe periculoase adoptă măsurile necesare în vederea ridicării, cu celeritate, a armelor, componentelor esențiale și munițiilor deținute, a documentelor în care acestea sunt înscrise, precum și a autorizației/autorizațiilor de procurare a armelor emise pe numele agresorului.

(4) Armele ridicate, respectiv predate structurii competente de arme, explozivi și substanțe periculoase sunt verificate în vederea îndeplinirii de către agresor a condițiilor prevăzute de Legea nr. 295/2004 privind regimul armelor și al munițiilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și se depun în camera de corpuri delictive a unității de poliție, organizată potrivit Ordinului ministrului afacerilor interne nr. 73/2013 privind organizarea și funcționarea camerelor de corpuri delictive, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 17. — Dacă ordinul de protecție provizoriu vizează minori, persoane cu dizabilități sau persoane cu nevoi speciale, polițiștii pun la dispoziția echipei mobile prevăzute la art. 5 alin. (4) din Legea nr. 26/2024 date necesare pentru punerea în aplicare a unor măsuri de protecție urgente și specifice sau, după caz, pentru sesizarea autorităților și instituțiilor publice competente cu punerea în aplicare a acestor măsuri.

Art. 18. — (1) După emiterea ordinului de protecție provizoriu, la nivelul unității de poliție pe raza teritorială unde își are domiciliul/locuiește în fapt victima se constituie o mapă de supraveghere pentru monitorizarea respectării măsurilor dispuse.

(2) Polițiștii desemnați de către șeful unității de poliție să monitorizeze respectarea măsurilor dispuse constituie mapa de supraveghere în cadrul căreia desfășoară următoarele activități:

a) efectuează verificări în bazele de date ale Poliției Române și în funcție de rezultat vor lua măsurile legale sau vor informa structurile abilitate;

b) contactează agresorul pe care îl informează despre existența, conținutul ordinului de protecție provizoriu și obligațiile legale ce îi revin potrivit legii, încheind un proces-verbal, în care vor consemna toate detaliile privind punerea în executare a ordinului de protecție provizoriu;

c) instruesc victima cu privire la modul de acțiune în diferite situații, îndeosebi cea în care agresorul nu respectă măsura dispusă prin ordinul de protecție provizoriu, și îi comunică datele de contact, precum și modalitățile concrete prin care pot fi sesizate organele de poliție;

d) verifică periodic respectarea obligațiilor de către agresor, în mod direct — telefonic sau prin deplasare la locuința victimei, la locul de muncă al acesteia etc. — sau indirect prin accesarea bazelor de date ale poliției în vederea identificării informațiilor cu caracter de noutate implementate în acestea, la locul de muncă al agresorului și alte locuri frecventate de acesta în vederea obținerii de date și informații cu privire la comportamentul său, dar și cu privire la persoanele cu care acesta intră în contact în mod obișnuit;

e) solicită, după caz, includerea în itinerarele de patrulare ale efectivelor angrenate în activitățile de menținere a ordinii și siguranței publice a locuinței victimei și verificarea periodică a respectării ordinului de protecție provizoriu, precum și instruirea polițiștilor cu privire la modul de intervenție în cazul măsurilor dispuse;

f) solicită date și informații cu privire la persoana vizată de la alte instituții sau autorități cu atribuții în domeniu;

g) desfășoară orice activități prevăzute de lege sau norme interne, apreciate drept necesare executării în condiții corespunzătoare a activităților specifice.

(3) Fiecare polițist desemnat pentru punerea în executare a ordinului de protecție provizoriu efectuează verificările și activitățile necesare, conform competențelor, actele întocmite în acest sens fiind transmise unității de poliție la nivelul căreia a fost constituită mapa de supraveghere.

(4) În vederea îndeplinirii sarcinilor ce revin organelor de poliție cu privire la respectarea de către agresor a obligațiilor prevăzute în ordinul de protecție provizoriu, polițiștii au obligația, cu ocazia legitimării unei persoane în cadrul activităților specifice, de a verifica dacă acesta figurează cu mențiuni în bazele de date.

(5) În situația în care persoana legitimată figurează în baza de date a poliției și se constată că a încălcat

obligațiile/interdicțiile, polițistul care efectuează legitimarea întocmește un proces-verbal cu privire la situația constatată și, în funcție de calitatea avută, va întocmi actele procedurale legale, în conformitate cu prevederile Legii nr. 135/2010, cu modificările și completările ulterioare, și cele referitoare la înregistrarea, evidența unitară, circuitul sesizărilor penale și coordonarea administrativă a activităților dispuse organelor de poliție de către procuror, pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute și pedepsite de art. 18 alin. (1) din Legea nr. 26/2024.

(6) Polițistul căruia îi va fi repartizat dosarul informează în scris, de îndată, unitatea de poliție care efectuează supravegherea respectării măsurilor dispuse despre măsura luată, comunicând totodată și numărul unic de înregistrare.

(7) Mapa de supraveghere se menține pe toată durata măsurilor dispuse prin ordinul de protecție provizoriu, precum și în situația în care față de agresor a fost dispus ordin de protecție de către instanța de judecată și va fi clasată numai în cazul revocării ordinului sau expirării duratei obligațiilor sau interdicțiilor stabilite.

Art. 19. — Anexele nr. 1—6 fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 20 — (1) Prezentul ordin intră în vigoare la data de 31 august 2024.

(2) Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,

Bogdan Despescu,

secretar de stat

București, 22 august 2024.

Nr. 138.

ANEXA Nr. 1

Nr. din

FORMULAR DE EVALUARE A RISCULUI

CAPITOLUL I — CONSTATĂRI REZULTATE PRIN PRISMA RĂSPUNSURILOR OFERITE DE VICTIMĂ

Pentru evaluarea riscului iminent, victimei, C.N.P. /data nașterii /..... /....., i-au fost adresate următoarele întrebări:	DA	NU
1. Agresorul a folosit în cazul faptelor sesizate arme, obiecte contondente/înțepătoare/tăietoare sau diverse substanțe/materiale de natură a vă răni pe dumneavoastră sau pe alți membri de familie?		
2. În urma prezentului incident v-au fost provocate suferințe fizice sau leziuni? Echimoze ☐ Excoriații ☐ Plăgi tăiate/înțepate/împușcate ☐ Arsuri ☐ Mutilări ☐ Altele ☐		
3. Agresorul a comis asupra dumneavoastră acte de violență, prevăzute la art. 1 alin. (1) din Legea nr. 26/2024? Detaliați/Motivați		
4. Agresorul a comis asupra altor membri de familie acte de violență prevăzute la art. 1 din Legea nr. 26/2024, inclusiv anterior?		
5. Dacă răspunsul la întrebările nr. 3 și/sau 4 este afirmativ, aceste fapte au fost aduse la cunoștința unităților de poliție sau de parchet?		
6. Vă este teamă de viitoare agresiuni sau violențe asupra dumneavoastră sau a altor membri de familie?		
7. Vă simțiți urmărit(ă), hărțuit(ă) de agresor?		
8. Agresorul comite/a comis acte de intimidare fizică sau psihică, personal sau prin intermediul altor persoane, asupra dumneavoastră pentru a nu reclama faptele comise?		
9. Agresorul vă interzice să vă întâlniți cu familia, prietenii sau alte persoane, vă controlează frecvent activitățile zilnice, convorbirile telefonice, corespondența (inclusiv electronică)?		
10. Agresorul vă cunoaște datele de stare civilă, adresa la care locuiți sau datele de contact?		
11. Agresorul cunoaște locul de muncă/instituția de învățământ pe care o frecvențați dumneavoastră sau alți membri de familie?		
12. Agresorul cunoaște locurile/mediile frecventate sau anturajul dumneavoastră?		

CAPITOLUL II — CONSTATĂRILE POLIȚISTULUI		
Pentru evaluarea riscului iminent asupra vieții și integrității victimei:	DA	NU
1. Agresorul a folosit la comiterea faptei arme letale sau neletale. Detaliați		
2. Victima, copiii acesteia sau alți membri ai familiei prezintă urme vizibile de violență. Echimoză(e) ☐ Excoriații ☐ Plăgi tăiate/înțepate ☐ Arsuri ☐ Cu hainele smulse/rupte ☐ Mutilări ☐ Împușcat(ă) ☐ Altele ☐ Observații		
3. Victima, copiii acesteia sau alți membri ai familiei se află în stare de pericol/temere. Observații		
4. La locul faptei sunt urme de distrugere/răvășire.		
5. Victima se află într-o stare de vulnerabilitate (persoană cu dizabilități, boli mintale, victimă minoră etc.). Alte date de interes		
6. Agresorul manifestă agresivitate în comportament/limbaj.		
7. Se cunoaște existența unor stări conflictuale între agresor și victimă sau familia acesteia. Observații		
8. Au fost identificate sesizări anterioare cu privire la comiterea de către agresor a altor acte de violență, prevăzute la art. 1 din Legea nr. 26/2024, asupra victimei sau a copiilor/membrilor de familie ai acesteia.		
9. Agresorul a mai făcut obiectul unui ordin de protecție provizoriu sau ordin de protecție.		
10. La locul faptei au fost identificate alte probe care să ateste săvârșirea faptelor. Martori ☐ Înregistrări audio, video ☐ Înscrisuri ☐ Corespondență scrisă/electronică ☐ Alte probe:		
11. Agresorul este cunoscut cu afecțiuni psihice, consumator de droguri sau alcool etc.		
12. Agresorul este deținător de arme letale sau neletale supuse autorizării sau alte arme.		
13. Agresorul este cunoscut ca făcând parte din grupări de infracționalitate organizată sau grupuri infracționale violente.		
14. Agresorul este introdus în Registrul național automatizat cu privire la persoanele care au comis infracțiuni sexuale, trafic de persoane sau asupra minorilor.		
15. Apropierea imobilelor unde victima și agresorul locuiesc, a locurilor de muncă, a instituțiilor de învățământ pe care le urmează, a locurilor și mediilor frecventate este de natură a favoriza întâlnirea/apropierea involuntară.		
16. Victima se află în imposibilitatea obiectivă de a furniza informațiile prevăzute la cap. I.		
CLASIFICAREA RISCULUI ASUPRA VICTIMEI		
EXISTĂ RISC IMINENT.		NU EXISTĂ RISC IMINENT.
Dacă la întrebările 1—7 sunt minimum 3 răspunsuri cu DA și la întrebările 10—12 este minimum un răspuns cu DA, toate din cap. I, iar la întrebările 1—5 din cap. II privind constatările polițistului sunt minimum 2 răspunsuri cu DA.		În celelalte situații
Dacă la întrebările 1—12 din cap. I sunt minimum 5 răspunsuri cu DA și la întrebările 1—16 din cap. II privind constatările polițistului sunt minimum 4 răspunsuri cu DA.		
Încheiat astăzi,, ora Polițist Semnătura	VICTIMA/TUTORELE/REPREZENTANTUL LEGAL (după caz) Am luat cunoștință de prevederile art. 326 — Falsul în declarații din Codul penal și de clasificarea riscului rezultat din formularul de evaluare a riscului. Semnătura Am fost informat/ă cu privire la riscurile la care mă expun și mă opun emiterii unui ordin de protecție provizoriu. Semnătura	
Document care conține date cu caracter personal, protejate potrivit legii		

M E T O D O L O G I E
de utilizare a formularului de evaluare a riscului

1. Formularul de evaluare a riscului se completează de către polițist.
2. Formularul de evaluare a riscului este structurat pe două categorii:
 - evaluarea riscului prin prisma răspunsurilor oferite de victimă;
 - constatările polițistului.
3. Consemnarea răspunsului la întrebările din formular se face prin bifarea căsuței corespunzătoare cu X. În cazul în care victima nu înțelege semnificația unor termeni, polițistul va oferi explicațiile necesare, într-un limbaj adaptat nivelului de înțelegere al victimei.
4. Constatările polițistului se fac pe evaluarea situației de la fața locului, dar și prin verificările în bazele de date ale poliției. În funcție de situație, polițistul poate completa pe spațiile punctate detalierea constatărilor, cum au fost verificate anumite informații sau imposibilitatea efectuării/verificării anumitor aspecte.
5. Clasificarea riscului rezultat din interpretarea răspunsurilor oferite de victimă și din constatările polițistului se poate încadra în una dintre următoarele două categorii:
 - „există risc iminent”;
 - „nu există risc iminent”.
6. Pentru încadrarea în categoria „există risc iminent” trebuie să fie îndeplinite următoarele condiții:
 - a) la întrebările 1—7 să existe minimum 3 răspunsuri cu DA și la întrebările 10—12 minimum un răspuns cu DA, toate din cap. I, iar la întrebările 1—5 din cap. II privind constatările polițistului, minimum 2 răspunsuri cu DA;
 - b) dacă nu este îndeplinită condiția de la lit. a), însă la întrebările 1—12 din cap. I sunt minimum 5 răspunsuri cu DA și la întrebările 1—16 din cap. II privind constatările polițistului sunt minimum 4 răspunsuri cu DA.
7. Pentru încadrarea în categoria „nu există risc iminent” trebuie să nu fie îndeplinite condițiile de la pct. 6.
8. Dacă victima se află în imposibilitatea obiectivă de a furniza informațiile prevăzute la cap. I din formularul de evaluare a riscului, polițistul va completa căsuțele de la cap. I din același formular pe baza informațiilor pe care le poate obține din administrarea probelor conform legii, aplicând în mod corespunzător procedura prevăzută la pct. 6 și 7. În această situație, polițistul va completa la cap. I doar căsuțele întrebărilor care au putut fi clarificate.
9. Dacă în urma evaluării riscului rezultă că nu există risc iminent, polițistul va informa persoana care susține că este victimă a violenței cu privire la posibilitatea formulării unei cereri pentru emiterea unui ordin de protecție, potrivit art. 2 alin. (7) din Legea nr. 26/2024 privind ordinul de protecție, și va pune la dispoziția acesteia formularul de cerere prevăzut la anexa nr. 2 din același act normativ.
10. Victima va semna la rubrica aferentă luării la cunoștință cu privire la dispozițiile art. 326 — Falsul în declarații din Legea nr. 286/2009 privind Codul penal și pentru clasificarea riscului rezultat din formularul de evaluare a riscului.
11. În cazul în care, pe timpul parcurgerii întrebărilor din formularul de evaluare a riscului, victima se răzgândește, aceasta va semna și la rubrica aferentă luării la cunoștință cu privire la riscurile la care se expune, însă se opune emiterii ordinului de protecție provizoriu.
12. Formularul de evaluare a riscului va fi semnat, în mod obligatoriu, de către polițist.

<p style="text-align: center;">(Rezoluția procurorului)</p> <p>☐ Confirm ordinul de protecție provizoriu, data/...../....., ora</p> <p>.....</p> <p>☐ Dispon încetarea de îndată a ordinului de protecție provizoriu,</p> <p>.....</p> <p>☐ Confirm, în parte, obligațiile dispuse prin ordinul de protecție provizoriu,</p> <p>.....</p> <p>.....</p> <p>Procuror data</p> <p>ora</p> <p style="text-align: center;">Semnătura</p>	<p style="text-align: center;">(Rezoluția șefului unității/subunității de poliție)</p> <p style="text-align: center;">(spațiu destinat înregistrării)</p> <p style="text-align: center;">NESECRET</p> <p style="text-align: center;">Nr.</p> <p style="text-align: center;">din/...../.....</p> <p style="text-align: center;">Ex. unic</p>
--	--

MINISTERUL TRANSPORTURILOR ȘI INFRASTRUCTURII

ORDIN**pentru stabilirea categoriei de persoane prevăzute
la punctul 11.1.2 din anexa la Regulamentul de punere
în aplicare (UE) 2015/1.998 al Comisiei din 5 noiembrie 2015
de stabilire a măsurilor detaliate de implementare
a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației
pentru care este necesară o verificare aprofundată
a antecedentelor**

Având în vedere prevederile punctului 11.1.2 din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 al Comisiei din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/1.583 al Comisiei din 25 septembrie 2019, denumit în continuare *Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.998*,

luând notă de propunerea fundamentată a Autorității Aeronautice Civile Române, transmisă prin adresele nr. 16.418 din 20.05.2024, nr. 16.830 din 22.05.2024 și nr. 21.693 din 3.07.2024,

în temeiul prevederilor art. 4 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 7/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/103 al Comisiei din 23 ianuarie 2019, aprobată cu modificări prin Legea nr. 245/2022, precum și al prevederilor art. 9 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 370/2021 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor și Infrastructurii, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor și infrastructurii emite următorul ordin:

Art. 1. — Pentru categoria de persoane prevăzută la pct. 11.1.2 lit. c) din anexa la Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 este necesară o verificare aprofundată a antecedentelor, efectuată în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 7/2022 privind stabilirea unor măsuri pentru aplicarea Regulamentului de punere în aplicare (UE) 2015/1.998 din 5 noiembrie 2015 de stabilire a măsurilor detaliate de implementare a standardelor de bază comune în domeniul securității aviației, așa cum a fost modificat prin Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2019/103 al Comisiei din 23 ianuarie 2019, aprobată cu modificări prin Legea nr. 245/2022.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor și infrastructurii,
Sorin-Mihai Grindeanu

București, 19 august 2024.
Nr. 2.494.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Valoare (TVA 5% inclus) — lei		
		12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	2.760	760	275
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	3.280		300
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	4.920		440
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	940		100
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	3.760		340
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	3.500		320
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	1.200		110

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC

— Prețuri pentru anul 2024 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	65	160	400	960	2.110	650	1.630	4.080	9.790	21.540
ExpertMO	115	290	730	1.750	3.850	1.150	2.880	7.200	17.280	38.020

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual*				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	75	190	480	1.150	2.530	750	1.880	4.700	11.280	24.820
ExpertMO	140	350	880	2.110	4.640	1.400	3.500	8.750	21.000	46.200

Colecția Monitorul Oficial în format electronic, oricare dintre părțile acestuia	140 lei/an
--	------------

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica online comanda.

* Tarifele anuale se aplică pentru comenzile online efectuate până la 31 ianuarie 2024.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
Adresa Centrului pentru relații cu publicul este: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78, e-mail: concursurifp@ramo.ro, convocariaga@ramo.ro
Pentru publicări, încărcați actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

5 948493 567028